

РЕШЕНИЕ

№ 2609

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Боряна Петкова

ЧЛЕНОВЕ: Полина Величкова

Адриан Янев

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11375** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Държавната агенция за закрила на детето /ДАЗД/ против Решение от 4. 10. 2020 г., постановено по НАХД № 21531/ 2017 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 102-ри състав. С посочения съдебен акт е отменено Наказателно постановление /НП/ № РД-17-18/ 30. 11. 2017 г., издадено от заместник-председател на Държавната агенция за закрила на детето /ДАЗД/, с което на [фирма] на основание чл. 45, ал. 12 от Закона за закрила на детето /ЗЗДет./ е наложена имуществена санкция в размер на 4 500 /четири хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл.11а, ал. 1 от ЗЗДет.

В касационната жалба се излагат твърдения, че обжалваният съдебен акт е постановен в нарушение на материалния закон, както и е необоснован. Иска се неговата отмяна, като съдът потвърди наказателното постановление. В съдебно заседание касаторът не изпраща процесуален представител.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Участващият в съдебното производство прокурор от Софийска градска прокуратура

намира, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд - София град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 ЗАНН и от надлежна страна.

При разглеждането ѝ по съществуващото на спора и след проверка на съдебния акт съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, настоящият касационен състав намира следното:

Районният съд е установил от фактическа страна следното:

Във връзка с възникнал на 09. 05. 2017 г. инцидент в 38-мо ОУ “В. А.”, който бил широко отразен в медиите, ДАЗД извършила проверка, като изисквала медийния мониторинг от СЕМ. Във връзка с това, по повод да изпратени материали от СЕМ било установено, че при повторно възникнал инцидент в същото училище, на 15. 06. 2017 г. във вечерната емисия новини на телевизия БТВ от 19. 00 часа, бил излъчен материал, в който се съдържали думите: „тази група деца много агресивни ... сред тях е синът на президента ...вървят буквално като някаква глутница кучета, това е поведение на някакви мафиоти ... Р. - момчето не е сред нападателите, просто е седял и гледал, но като цяло той е там, защото им дава наистина допълнително ... те са едно цяло, те са седем ... името на Р.-младши беше замесено и в скандала с бруталния побой над петокласник преди месец ...”

По повод на този репортаж бил депозиран и сигнал от майката на детето, като била извършена проверка от ДАЗД, при която било установено, че е налице нарушение на чл. 11а, ал. 1 от ЗЗДет., тъй като били разпространени лични данни на дете, без съгласието на неговите родители. Предвид това, на [фирма] бил съставен АУАН № 0000057/ 08. 09. 2017 г., а въз основа на него било издадено и Наказателно постановление /НП/ № РД-17-18/ 30. 11. 2017 г., издадено от Председателя на Държавната агенция за закрила на детето /ДАЗД/, с което на [фирма] на основание чл. 45, ал. 12 от Закона за закрила на детето /ЗЗДет./ е наложена имуществена санкция в размер на 4 500 /четири хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл.11а, ал. 1 от ЗЗДет.

Районният съд приел, че в конкретния случай наказателното постановление е издадено от некомпетентен орган, а отделно от това е изложил съображения и за липса на извършено нарушение на чл. 11а от ЗЗДет. Приел е още и наличие на допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство.

Настоящата инстанция намира така постановеното решение за неправилно.

От представената в касационното производство Заповед № РД-02-149/ 21. 11. 2017 г., издадена от председателя на ДАЗД се установява, че на издателя на Наказателното постановление – д-р В. Д., заместник-председател на ДАЗД е било възложено да изпълнява правомощията на председател по чл. 17а, чл. 46, ал. 2, ал. 3, т. 2 и ал. 4, т. 2 от ЗЗДет. Ето защо, липсва твърдяната от районния съд некомпетентност на издателя на наказателното постановление.

Неправилно съдът е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП е допуснато съществено процесуално нарушение, засягащо правото на защита на наказаното лице.

Както в АУАН, така и в НП е налице ясно описание на извършеното нарушение, като е посочена и неговата правна квалификация – чл. 11а, ал. 1 от ЗЗДет., поради което не е накърнено правото на санкционираното лице да разбере за какво именно нарушение е образувано административнонаказателното производство, като не е пречатствано и правото му на защита.

Съгласно разпоредбата на чл. 45, ал. 12 от ЗЗДет., на която се е позовал касаторът, който в нарушение на разпоредбите на чл. 11а разпространява сведения и данни за личността на дете, се наказва с глоба от 1000 до 3000 лв., съответно с имуществена санкция от 3000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - с глоба от 3000 до 5000 лв., съответно с имуществена санкция от 5000 до 10 000 лв., ако не подлежи на по-тежко административно наказание по специален закон или деянието не съставлява престъпление.

Съгласно чл. 11а, ал. 1 от ЗЗДет., сведения и данни за дете не се разгласяват без съгласието на неговите родители или законни представители, освен в случаите по чл. 7, ал. 1 от ЗЗДет. Дефинитивната норма на § 1, т. 2 от ДР на ЗЗДет. в приложимата редакция /ДВ. бр. 8/ 2016 г./, определя като "сведения и данни" по смисъла на този закон, всяка информация за детето по смисъла на Закона за защита на личните данни. От своя страна чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД в приложимата редакция /ДВ, бр. 81/ 2016 г./, регламентира като "лични данни" всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Специфичните признаци са тези, визирани в нормата на § 1, т. 16 от ДР на ЗЗЛД /ДВ, бр. 81/ 2016 г./, съгласно които това са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето. Безспорно е, че в емисията новини, излъчвана на 15. 06. 2017 г. от 19. 00 часа, е публикуван материал, в който се споменава "синът на президента", "Р.", "Р.-младши". Посочено е училището, в което учи детето, както и неговият клас. Отделно от това, от изготвената в хода на производството пред районния съд съдебно-техническа експертиза се установява, че по време на излъчването на този репортаж, водещите на емисията новини са посочили, че от президентството са заявили, че синът на Р. Р. не е участвал в подобен инцидент, като е налице изявление на Р. Р., че неговият син „няма абсолютно нищо с този побой“.

Безсъмнено с всички тези данни, в тяхната съвкупност, по безпротиворечив начин е налице възможност да се идентифицира детето, за което се говори в публикуваната новина, като по този начин са разгласени сведения и данни за него. В хода на производството не са налице каквито и да било доказателства, че родителите са дали своето съгласие. В тази връзка неправилно съдът е приел, че административнонаказващият орган е следвало да изиска декларация и от двамата родители. Според съда, достатъчно е да липсва съгласието дори и само на един от родителите, за да се пречатства разпространението на сведенията и данните за детето. В конкретния случай, макар и с по-късна дата, майката на детето е декларирала, че не е давала съгласие данните за детето да се разпространяват публично, като от текста на тази декларация става ясно, че такова съгласие не е било дадено в нито един момент преди нейното подписване.

Безсъмнено в конкретния случай са публикувани данни за дете, което може лесно да бъде идентифицирано, като в това отношение съдът не намира за основателно твърдението на районния съд, че не ставало ясно за кой президент става въпрос.

Напротив, в Република България има само един действащ президент, който от 22. 01. 2017 г. до настоящия момент е президентът Р. Р., като споменаването на неговата фамилия и посочването, че детето е негов син, безспорно отнасят информацията, предмет на публикуваната новина, към детето на президента на Република България. Вярно е, че публичните личности се ползват с по-ниска степен на медийна закрила, но в настоящия случай е разпространена информация не относно държавния глава, а относно неговия непълнолетен син, който е обект на закрила по ЗЗДет. и който в никой случай не следва да понася негативните последици от длъжността, която изпълнява неговият родител.

Поради това, настоящата касационна инстанция намира обжалваното решение за неправилно, поради което същото следва да бъде отменено.

Спорът подлежи на решаване по същество, като се измени наказателният акт само в частта относно размера на наложената санкция и същата се определи в минималния такъв от 3 000 /три хиляди/ лева, доколкото по делото не се установи нарушението да е извършено в условията на повторност по смисъла на § 1, т. 6 от ЗЗДет., тъй като цитираното в Наказателно постановление № РД-17-18/ 30. 11. 2017 г., издадено от заместник-председател на Държавната агенция за закрила на детето /ДАЗД/ решение по КАНД № 9497/ 2017 г. е постановено на 25. 10. 2017 г., а нарушението, предмет на обжалваното наказателно постановление, е извършено на 15. 06. 2017 г.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 4. 10. 2020 г., постановено по НАХД № 21531/ 2017 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 102-ри състав и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № РД-17-18/ 30. 11. 2017 г., издадено от заместник-председател на Държавната агенция за закрила на детето, с което на [фирма] на основание чл. 45, ал. 12 от Закона за закрила на детето е наложена имуществена санкция в размер на 4 500 /четири хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл. 11а, ал. 1 от ЗЗДет., като НАМАЛЯВА размера на имуществената санкция на 3 000 /три хиляди/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.